

at §§ 76 til 79 udgaa. Jeg har for mit Vedkommende ikke personlig sat Pris paa denne Del af Endringsforslaget; men jeg har selvfølgelig ikke villet afvige paa dette Punkt fra de 3 andre Medlemmer af Mindretallet, hvis Anskuelse gaar ud paa, at der ikke er Grund til at fastholde Kontrolbestemmelserne i §§ 76—79, naar § 74 udgaa, eftersom det væsentlig er den nye Bestemmelse i § 74, som har fremkaldt Bestemmelserne i §§ 76—79, om end disse, som de staa, ogsaa finde Anvendelse i flere Tilfælde, nemlig dem, der omtales i §§ 2 c., 4, 7, og 73.

Formanden: Jeg skal bemærke, at det Mindretal, der har stillet Endringsforslaget under Nr. 50, nu har meddelt mig, at det tager Endringsforslaget tilbage. Af den Grund, jeg før nævnte, antager jeg, at det ikke optages af Nogen. (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Schuler: De Herrer ville se, at jeg har tilladt mig at stille et Endringsforslag til § 74 i Henhold til den Udtalelse, jeg tillod mig ved Sagens 1ste Behandling. Jeg maa lige stik imod den sidste ærede Taler anse denne Paragraf for et saa stort og godt Fremskridt, at det vilde gjøre mig ondt, om man her skulde følge Mindretallet. Som jeg udtalte ved 1ste Behandling, maa jeg, saa længe vi have Lønede Embedsmænd til Skifteforvaltere, anse det for uheldigt om det overlades til Skifteforvalteren alene, om han vil tillade, at der holdes privat Skifte. Jeg kender ikke saa Tilfælde, hvor man har prøvet at holde Boet samlet; der har været myndige Arvinger, og man har søgt om Bevilling, men saa har Skifteforvalteren været derimod. Der fastes derved en Skyld paa saadanne Embedsmænd, som ere sportellønnede. Jeg havde efter en nærmere Overveelse helst foreslaet, at Ordet „kan“ skulde ombyttes ikke med „skal“ men med „bør“; men jeg blev for sent opmærksom derpaa. — Dernæst har jeg tilladt mig at foreslaa indskudt en Sætning efter Ordet „Skifteretten“. Meningens dermed er, som man vil se, at jeg vilde anse det for særdeles heldigt, at de kommunale Autoriteter bleve hørte over Sagen, forinden Skifteforvalteren tog sin Beslutning. Naarlig paa Landet vil somme Steder Skifteforvalteren bo endog saa flere Mile borte fra det Sted, hvor Boet findes, og saa kan han ikke kende de Familienforhold, der ere tilfælde, saa godt som den, der er paa Stedet. Jeg vilde i den af mig foreslaaede Foranstaltning ogsaa se en Betyggelse, forsaavidt det kunde tænkes, at man vilde tilside-

sette de Umyndiges Lærv. Børgerne kunne være uagtpaagivende; men naar Erklæring indhentes fra Sogneraadet, som kender alle Forholdene og veed, om der kan være en Interesse hos nogen af de paagældende Personer, saa vil det gjøre Skifteforvalteren opmærksom derpaa. Jeg vilde derfor sætte stor Pris paa, om en saadan Bestemmelse kom ind i Paragrafen, at en Autoritet paa selve Stedet blev hørt, før en endelig Beslutning blev taget. — Medens jeg har Ordet, kan jeg ikke undlade at gjøre en Bemærkning imod den sidste ærede Taler, naar han sagde, at den eneste Grund, han kunde se til at beholde denne Paragraf, var, at Statskassen fik færre Indtagter. Det er en indirekte Beskatning, sagde han, men af al indirekte Beskatning tror jeg at kunne sige, er ingen mere modbydelig for Befolkningen end netop den, der betales ved Skifteforretningen. Han sagde, man skulde gaa en anden Vej og foreslaa Forandringer i Sportlerne; men det have vi ikke stillet Forslag om, fordi det blev udtalt af den ærede Minister ved 1ste Behandling, at der ikke kunde være Tale derom ved denne Lov (Riis: Jo!). Ja, hvorfor har det ærede Medlem da ikke stillet et saadant Forslag. Nu er Spørgsmaalet jo stillet hen i det Uvisse. Naar saa det ærede Medlem bestandig henviser til de Umyndige som Grund til, at der absolut skal finde en offentlig Skiftebehandling Sted, saa vil jeg vende Medaillen om og se paa den anden Side, og jeg spørger da: naar der er et Bo med myndige og umyndige Arvinger og en virkelig paalidelig Mand staa som Værg for de Umyndige, skulde man saa have den Mistro til selve Familiens Medlemmer og Børgerne, at man ikke skulde kunne overlade dem at dele Forældrenes Efterladenskaber, uden at der absolut skal en Jurist med. Skal Skifteforvalteren absolut bedre kunne bedømme disse Personers Lærv end de selv? Deri tror jeg ikke det ærede Medlem vil finde stort Medhold. Naar Familien er enig, og der er fuldstændig Sikkerhed for, at man ikke er gaaet de Umyndige for nær, saa er Intet mere naturligt, end at Familien selv raader for at dele sin Arv. Jeg vil altsaa haabe, at man ikke vil følge det ærede Mindretal, der vil udskyde Paragrafen. Jeg er vis paa, at denne Paragraf vil blive hilset med en overordentlig Glæde af Befolkningen i alle Tilfælde, hvor man ser, at det kan overlade Slægten selv at ordne sine Forhold, fordele Midlerne og bestyre Eiendommen, thi jeg vil gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at der er mange Tilfælde, i hvilke det er særdeles